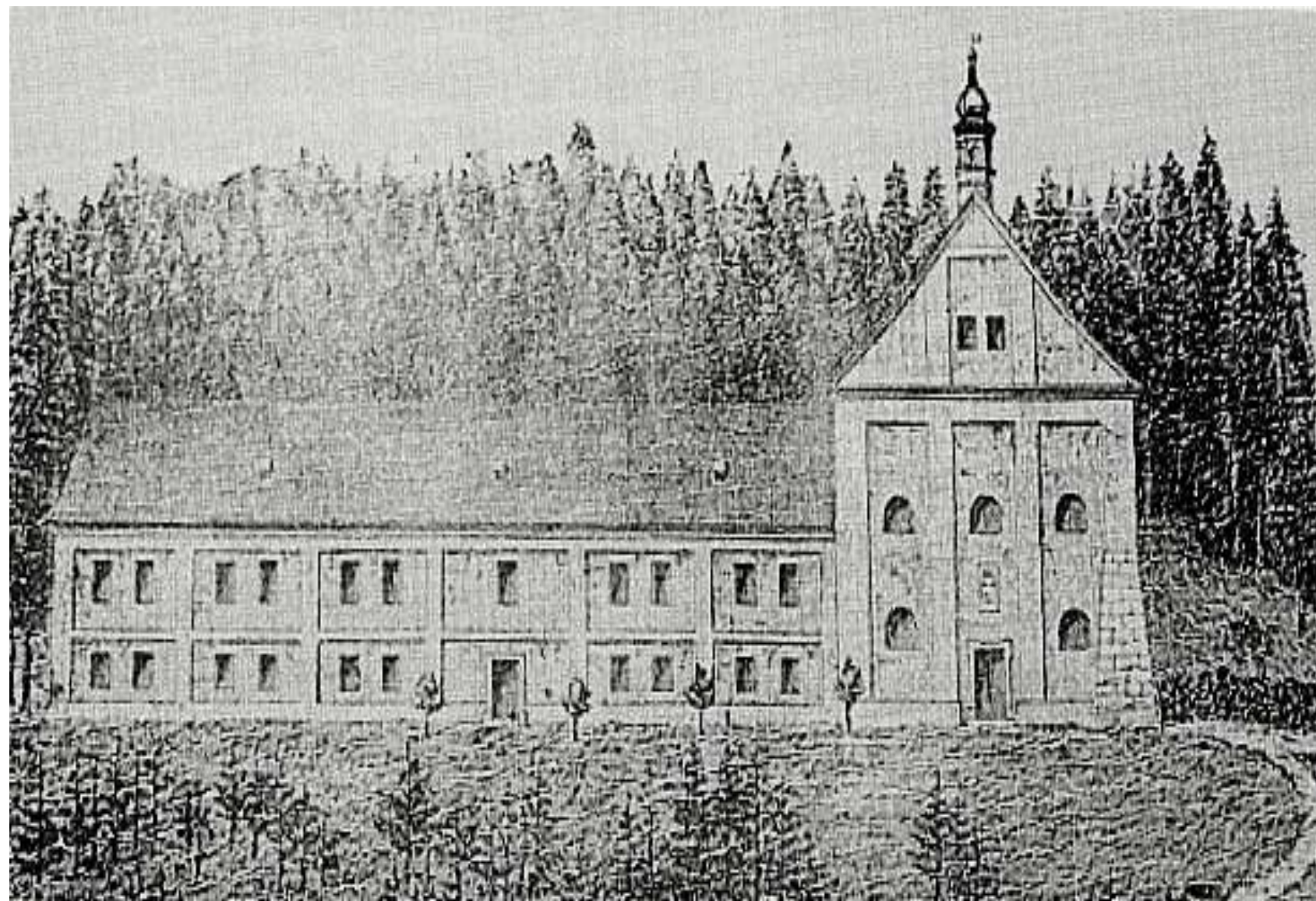

DOMOV PRO SENIORY KYŇŠPERK NAD OHŘÍ

Něco z historie.....

Od středověku k dnešku

Pro lidi, které zajímá historická kontinuita míst, bude jistě překvapením, že péče o nemocné, sociálně slabé a staré lidi má v našem městě, podle dochovaných pramenů, poměrně dlouhou historii. Jak se uvádí v knize „740 let města Kynšperka“, ve 14.století měli zvolení radní veřejně prospěšné úkoly – mimo dohled na cechy, organizování stráží atd., byli někteří pověřeni péčí o chudinu. Výrazná změna v péči o potřebné nastala v 17.století. Tehdy na svahu východního kopce, který se oficiálně jmenuje Smrčný a kterému říkáme od konce II.světové války „Sýkorák“, byl postaven špitál a kostel sv.Voršily (viz následující foto). Na stejném místě už od 15.století prý stála kaple zasvěcená stejné světici.

Teprve však Ditrich Adolf Metternich, majitel zdejšího panství, zde nechal vybudovat zmiňovaný kostel a přilehlý jednopatrový špitál. Jako „špitál“ / někdy byl užíván výraz „hospital“/, se ve středověku označoval útulek pro nemocné, staré a chudé. Dnes tak hovorově označujeme nemocnici.

K vydržování špitálu zřídil Metternich v roce 1694 nadaci. Špitál fungoval do roku 1876, kdy vyhořel. Místo nebylo obnoveno, stavební materiál byl postupně odstraněn.

V roce 1880 byla pro potřeby chudých a starých lidí postavena budova č.p. 449. Stojí stále na rohu ulice Tyršovy a Borovského proti restauraci Kašna. Z dnešního pohledu bychom ji mohli přiřadit název „chudobinec“.

System sociální péče té doby měl něco do sebe. Institut „domovské obce“ za Rakouska a I.republiky zaručoval, že se o nejpotřebnější postará alespoň v minimálním rozsahu jejich rodná obec.

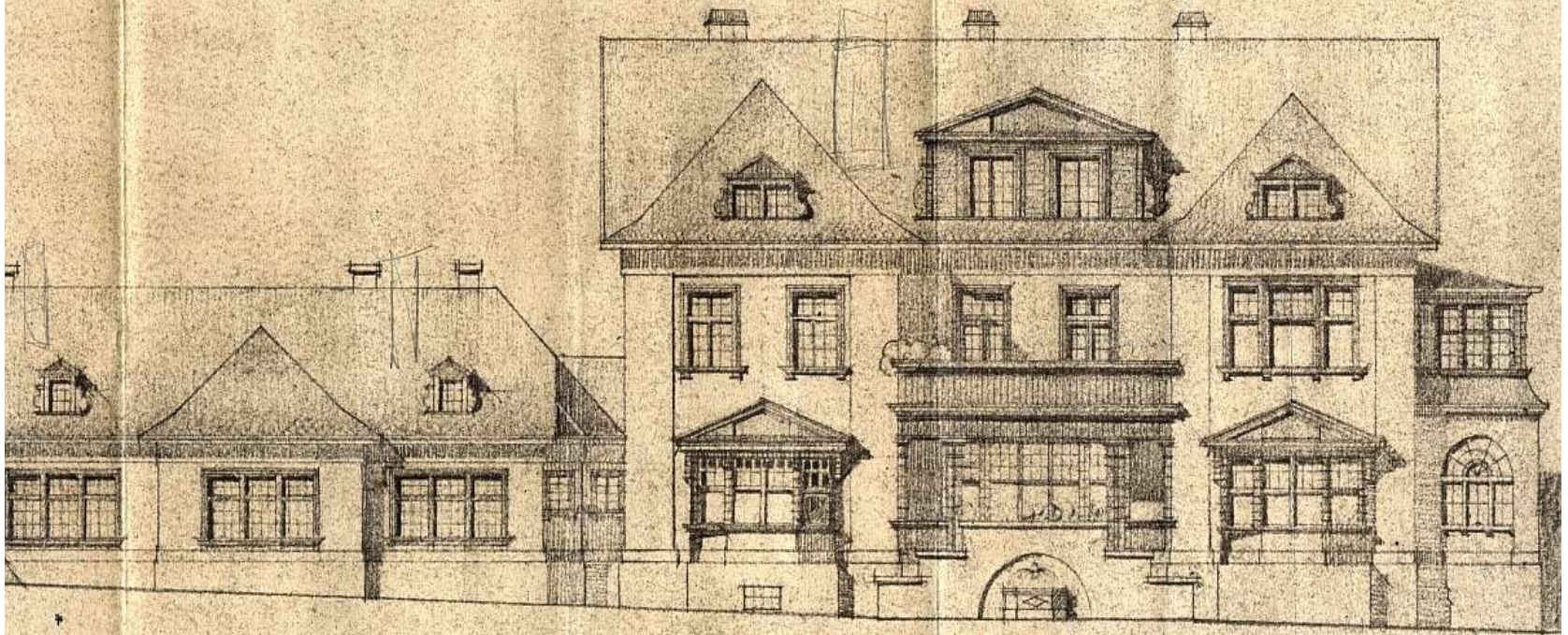
Až do poloviny šedesátých let minulého století byla sociální péče poskytovaná obyvatelstvu Kynšperka a okolí stejná jako v kterémkoliv jiném místě státu. To se změnilo v roce 1965. Tehdy byl otevřen Domov důchodců, nynější „Domov pro seniory“, v Dolních Pochlovicích.

K tomu byl využit objekt postavený podle návrhu chebského architekta Karla Mattusche (je rovněž autorem známé rozhledny na Blatenském vrchu v Horní Blatné, ředitelské vily na svahu nad CHZ Sokolov a další vily ve které byly jesle CHZ). Jeho práce nese výrazné prvky tehdy zde oblíbeného „Heimatstilu“.

Sokolovské muzeum má k dispozici originál projektu. Je na něm uvedeno datum - rok 1923. Na razítku je napsáno: „Direktion der Königsberger Kohlen – un Brikkettwerke Gezellschaft m.b.H.“ (viz následující foto)

H. AM NIKOLO WERK
LOWITZ.

4:104

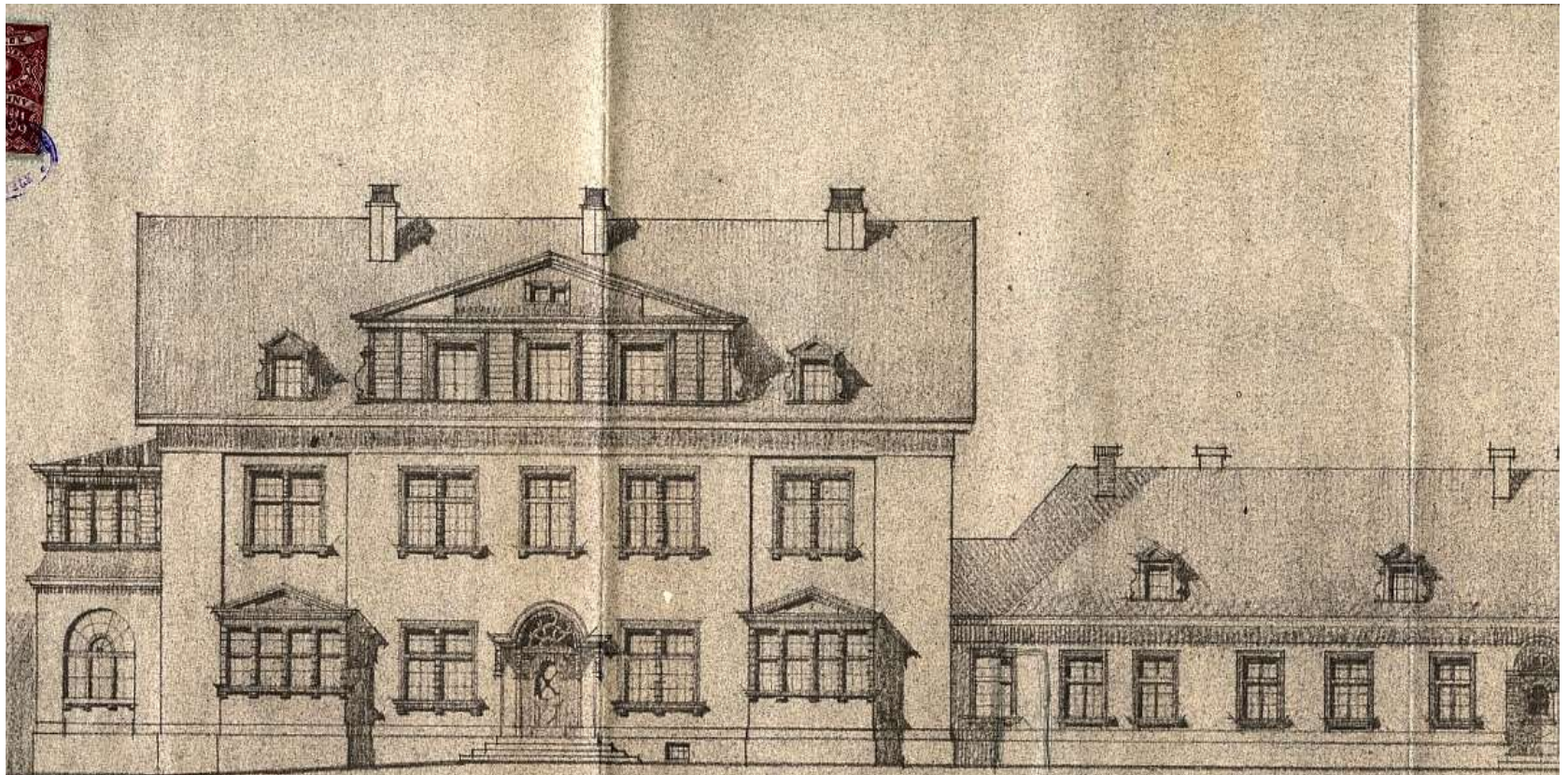
Nach den vorgelegten Plänen
zur Ausführung genehmigt.
Gemeindevorstand Neukolowitz, am
7. Mai 1923.

Architekt K. Matz
Görs (Pölschen).

Direktion
der Königsberger
Kohlen- und Briquetwerke
Gesellschaft m. b. H.

Gemeindevorstand
Ludw. Nitschman

ANSICHT GEGEN NORD-OST : MASSTAB 1:400.
STRECKE K. KATTWISCH, EGER.

OBJEKT ZUM UMBAU AM NIKOLOWERK
IN ROCHLOWITZ

*Notizen
für Auftrag
Gemeinde*

Direktion
der Königsberger
Kohlen- und Brikettwerke
Gesellschaft m. b. H.

M. M. M. M. M.

Z toho je vidět, že budova má úzký vztah k tehdejší místní těžbě hnědého uhlí. Původně byly v menší budově kanceláře kynšperských dolů a větší, reprezentativní stavba, byla určena jako sídlo ředitele.

Z dnešního pohledu se nám ředitelská stavba může zdát předimensovaná, ale její velikost jen ukazuje, jaký význam mělo zdejší dolování.

Uhlí bylo na Kynšpersku objeveno v roce 1850. Začalo se kutat právě nedaleko místa, kde je dnes budova o které mluvíme.

Prvním dolem otevřeným v roce 1876, byl důl Mikuláš /Nicolaus/. Byl však po dvou letech uzavřen, protože se zatopil vodou. Dalším dolem byl důl Boží požehnání otevřený v roce 1880. Jeho zbytky dodnes vidíme jako hluboký „oprám“ po obou stranách železniční trati směrem na Sokolov přibližně 400 metrů od Domova seniorů.

Těžařstvo několikrát měnilo svou formu až se konečně změnilo ve společnost s ručením omezeným a přejmenovalo se na Kynšperské uhelné závody a briketárny. A právě tato společnost nechala vystavět nejstarší část dnešního Domova pro seniory, které se lidově říká „Zámeček“. Po druhé světové válce připadl majetek dolů státu. V roce 1948 začal Sokolovský revír obhospodařovat společný podnik „HDB Sokolov“. V té době došlo k změně sídla ředitelství. Pochlovická stavba byla upravena na bytové jednotky pro důlní zaměstnance. Přízemí však zůstalo zachováno bez větších změn. Nacházela se zde hala, kuchyně, jídelna a taneční sál, který byl v poválečné době často využíván. Konaly se v něm oblíbené taneční zábavy. Většina bytů měla rozsah 3+1 a některé i s balkonem.

V červenci 1945 byla ubytována v Zámečku (nynější DZR) vojenská jednotka čsl. armády (viz foto s objektem briketárny zdejších dolů) s velitelem Vladimírem Jelínkem, která zde vydržela až do dubna 1946, kdy jednotka po konsolidaci situace region opustila. Velitel Jelínek v Kynšperku nadále zůstal a jako učitel se podílel na obnově školství.

OD HISTORIE K SOUČASNOSTI

V roce 1965 byl v obou částech bývalého ředitelství otevřen Domov důchodců. Původní kapacita Domova důchodců byla 121 lidí. Postupně bylo přistavěno několik dalších budov. V posledních letech došlo k rozsáhlé rekonstrukci, rozšíření a modernizaci vnitřního zařízení. Svým vybavením se vyrovná sociálnímu zařízení typu bezbariérového penzionu.

Objektv Domova důchodců v Dolních Počlovicích

Současný Domov seniorů zahrnuje tři „Domovy“:

Domov pro seniory s kapacitou **106 lůžek**

Domov se zvláštním režimem se **42 lůžky**

Domov pro osoby se zdravotním postižením, který má k dispozici **10 lůžek**

Klientům zařízení je poskytována vynikající péče v moderním domáckém prostředí, pouze v jednolůžkových a dvoulůžkových pokojích. K dispozici mají i udržovanou zahradu a nově otevřený multifunkční altán k pořádání řady kulturních, společenských i duchovních akcí, rehabilitaci a mnoho volnočasových aktivit.

Protože mezi staršími lidmi je řada věřících, je v zahradě upravené tiché místo s kapličkou. Duševní podporu mohou získat i při pravidelných návštěvách duchovních. Někteří ze seniorů vítají možnost pomáhat s péčí o populární voliéru s ptáky a výběh s kozami. Řád zařízení umožňuje přenést z původního domova oblíbené věci, drobnější kusy nábytku nebo (po dohodě s vedením) i malé domácí zvířátko.

Lidé se tu vůbec nemusí cítit jako vyřazení z normálního života. Všem bez rozdílu je tu poskytována péče, kterou mnozí doma nikdy neměli. Domov pro seniory je, vzhledem ke své velikosti, i významným zaměstnavatelem obyvatel města Kynšperka nad Ohří a okolí.

Všichni, kteří v poslední době toto zařízení navštívili, tvrdí, že je nejen srovnatelné s podobnými za hranicemi státu, ale v mnohém tyto instituce i předčí.

... A DNEŠEK ?

.... POJd'TE SE PODÍVAT !

